

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

Γράφει ο Γιάννης Δραμιτίνος → yiannis.dramitinos@gmail.com

Ο Μπιλ Σόρτεν, το μέλλον της Αυστραλίας, ο προϋπολογισμός

Με τις τρομακτικές ιστορίες στα βιβλία του Στήβεν Κινγκ παρομοιάζει το μέλλον της αυστραλιανής οικονομίας η έκθεση της Deloitte Access Economics που δόθηκε χθες στη δημοσιότητα. Περισσότερες λεπτομέρειες θα διαβάσετε στη σελίδα 4 της σημερινής έκδοσης και στη στήλη του Γιώργου Χατζηβασιλίου. Η αίσθηση είναι ότι η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να λάβει δραστικά μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος με αφορμή τον φεινό προϋπολογισμό. Καθώς, όπως αναμένεται, τα μέτρα αυτά δεν θα είναι αρεστά στη μεγαλύτερη μερίδα των ψηφοφόρων, αυτή είναι η τελευταία, ή έστω η προτελευταία της ευκαιρία να βελτιώσει την εικόνα της οικονομίας και να πείσει ότι είναι αναγκαίες οι περικοπές που πασχίζει να περάσει από τη Γερουσία χωρίς επιτυχία. Γράφω η τελευταία γιατί οι επόμενες εκλογές θα γίνουν πριν από τις 14 Ιανουαρίου 2017 και συνήθως, αν όχι πάντα, κανένα κόμμα δεν ρισκάρει να πάει στις κάλπες αφού πρώτα δυσαρεστήσει τους ψηφοφόρους. Ποια είναι η πραγματική κατάσταση της αυστραλιανής οικονομίας είναι ένα ερώτημα. Σε σχέση με άλλες ανεπτυγμένες Δυτικές χώρες είναι μάλλον πολύ καλή. Αλλά ο περίφημος μέσος ψηφοφόρος επηρεάζεται περισσότερο από τις αλλαγές στο βιοτικό του επίπεδο παρά αντλώντας αυτοπεποίθηση από τη θέση της χώρας του στους διάφορους στατιστικούς πίνακες. Οι Φιλελεύθεροι έχουν επενδύσει πάρα πολλά στην εικόνα του προϋπολογισμού την ίδια στιγμή που ο ρυθμός ανάπτυξης της Κίνας, η τιμή του σιδηρομεταλλεύματος και μια σειρά άλλοι παράγοντες δεν ευνοούν τις προσπάθειές τους. Ανεξάρτητα από την πραγματική κατάσταση

της οικονομίας, ο μόνος τρόπος να πειστούν οι πολίτες να υποστηρίξουν τη συρρίκνωση του δημόσιου τομέα είναι... να τρομάξουν. Τότε θα πουν: Μπροστά στον κίνδυνο να χειροτερέψει η κατάσταση ας επιτρέψουμε στην κυβέρνηση να πάρει μέτρα τώρα που είναι ακόμη νωρίς. Πάμε τώρα στους Εργατικούς. Χθες, ο Μπιλ Σόρτεν επισκέφτηκε το πανεπιστήμιο του Σίδνεϊ καλεσμένος του Ινστιτούτου Mc Kell. (Η εφημερίδα "ο Κόσμος" παρακολούθησε την ομιλία του). Μίλησε για μισή ώρα περίπου για το μέλλον της αυστραλιανής οικονομίας τα επόμενα δέκα χρόνια. Στο τέλος δέχτηκε ερωτήσεις από τους πολίτες και τους φοιτητές που είχαν γεμίσει ασφυκτικά την Μεγάλη Αίθουσα του ιστορικού κτιρίου του πανεπιστημίου. (Στην αυριανή έκδοση θα έχουμε φωτογραφί-

ες από την συμμετοχή των ελληνικής καταγωγής παρευρισκομένων). Στη διάρκεια της ομιλίας του ο Σόρτεν έμοιαζε περισσότερο με Ευρωπαίο πολιτικό παρά με Αυστραλό. Αντί να κινδυνολογήσει, ο Σόρτεν αναφέρθηκε στις "τρομερές δυνατότητες" που έχει η αυστραλιανή οικονομία αρκεί να επενδύσει στην έρευνα και την τεχνολογία και να κάνει ένα μακροπρόθεσμο σχεδιασμό με στόχους δεκαετίας. Δυσκολεύομαι να πιστέψω πως οι γενικόλογες εκτιμήσεις του ήταν το αποτέλεσμα προσεκτικών αναλύσεων και όχι ένας τρόπος να αντιμετωπίσει επικοινωνιακά τους φιλελεύθερους. Στην ζοφερή εικόνα που δημιουργεί η κυβέρνηση (αν δεν πάρουμε σκληρά μέτρα δεν θα δούμε άσπρη μέρα), ο Σόρτεν αντιπαραθέτει μια άλλη εικόνα που περιέχει την

ελπίδα. Έμοιαζε, πως να το πω, σαν να προσπαθούσε να παρουσιαστεί ως μια εκουγχρονισμένη εκδοχή του Πωλ Κήτινγκ, σαν να προσπαθούσε να μας παρουσιάσει το update της ρητορικής του Κήτινγκ, αλλά χωρίς καμία επιτυχία, χωρίς κανένα όραμα. Το προφίλ αυτό, του σύγχρονου ηγέτη που καταλαβαίνει τις ανάγκες του μεταβαλλόμενου κόσμου μας, υποχώρησε όταν στην πρώτη δύσκολη ερώτηση θυμήθηκε και έπαιξε του ρόλο του θυμωμένου συνδικαλιστή. Η αισιοδοξία των εργατικών και των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων την προηγούμενη δεκαετία για την ιδανική συνεργασία με τις αγορές, μετά την μεγάλη οικονομική κρίση ακούγεται στα αυτιά όσων έχουμε έστω και μια ιδέα από την κατάσταση στην Ελλάδα, την Ισπανία, κλπ σαν ανέκδοτο. Ο Σόρτεν μου θύμισε κάπως τον Λοβέρδο πριν την ιστορία με τις οροθετικές γυναίκες. Όταν του πάτησαν τον κάλο, πάλι το Λοβέρδο μου θύμισε, αυτή τη φορά μετά την ιστορία με τις οροθετικές γυναίκες. Αναφέρομαι και στην πολιτική και στην ηθική της διάσταση. Έχω την εντύπωση ότι από τον αρχηγό των Εργατικών απουσιάζει αυτός ο βαθύτερος ανθρωπισμός που διακρίνει ορισμένους από τους ενεργούς (γιατί όποιος είναι έξω από το χορό πολλά τραγούδια ξέρει) πολιτικούς και της δεξιάς και της αριστεράς. Όπως παραδείγματός χάριν, του Άντονι Αλμπανίζ και του Νίκου Βαρβαρή. Στην δική τους περίπτωση έχω την αίσθηση ότι αν κληθούν να βάλουν στο κρεβάτι του Προκρούστη τις πολιτικές τους θέσεις ή τις ανάγκες του πολίτη, θα επιλέξουν να ακρωτηριάσουν τις πρώτες. Ο Μπιλ Σόρτεν νομίζω πως κάνει ακόμη καριέρα.

Radio Ellas Fm 90.1

Every Sunday 8-10pm

[Voice of Ahepa 8-9pm Radio Ellas 9-10pm]

Producer: George Giakoumidis

John Dramitinos / Kosmos Newspaper

• Station tel: 9534 2888 • Studio tel: 9534 2777 • Email: george_giak@hotmail.com

